

॥ २२ ॥ इतिशां० आप० नै० भा० त्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ बलिनः प्रत्यभिन्नस्येति ॥ ११ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ यथापन्नो राजा दैवेन नानुगृह्यते तदा
 धर्मार्थमोक्षसंयुक्तमितिहासमिमं शृणु ॥ श्रुत्वामनुष्यः सततमिहामुत्र प्रमोदते ॥ २२ ॥ इति श्रीम० शां० आप० गृध्रगोमायुसंवादे कुमारसंजीवने त्रिपं
 चाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ यधिष्ठिर उवाच बलिनः प्रत्यभिन्नस्य नित्यमासन्नवर्तिनः ॥ उपकारापकाराभ्यां समर्थस्योद्यतस्य
 च ॥ १ ॥ मोहाद्विकथनमात्रैरसारोऽल्पबलोलघुः ॥ वाग्भिप्रप्रतिरूपाभिरभिद्रुत्य पितामह ॥ २ ॥ आत्मनो बलमास्थाय कथं वर्तेत मानवः ॥ आगच्छतोति क्रु
 द्स्यतस्योद्धरणकाम्यया ॥ ३ ॥ भीष्म उवाच अत्राप्युदाहरंतीममितिहासं पुरातनं ॥ संवादं भरतश्रेष्ठशाल्मलेः पवनस्य च ॥ ४ ॥ हिमवंतं समासाद्य
 महानासीद्वनस्पतिः ॥ वर्षपूगाभिसंवृद्धः शाखी स्कंधी पलाशवान् ॥ ५ ॥ तत्र स्ममत्तमातंगा घर्मात्ताः श्रमकर्षिताः ॥ विश्राम्यंति महाबाहो तथान्यामृगजात
 यः ॥ ६ ॥ नल्वमात्रपरीणाहो घनच्छाद्यो वनस्पतिः ॥ सारिकाशुकसंजुष्टः पुष्पवान्फलवानपि ॥ ७ ॥ सार्थिकावणिजश्चापितापसाश्वनौकसः ॥ वसंतितत्र
 मार्गस्थाः सुरम्येन गसत्तमे ॥ ८ ॥ तस्य ताविपुलाः शाखादृष्ट्वा स्कंधंच सर्वशः ॥ अभिगम्या ब्रवीदेनं नारदो भरतर्षभ ॥ ९ ॥ अहोनुरमणीयस्त्वमहो चासिमनो
 हरः ॥ प्रियामहेत्वयानित्यं तरुप्रवरशाल्मले ॥ १० ॥ सदैव शकुनास्तातमृगाश्चाथ तथा गजाः ॥ वसंतितवसंलुष्टमनोहरमनोहराः ॥ ११ ॥ तव शाखामहा
 शाखस्कंधांश्च विपुलांस्तथा ॥ नवैप्रभग्नान्यस्यामिमारुतेन कथंचन ॥ १२ ॥ किं नु ते पवनस्तात प्रीतिमानथवासुहृत् ॥ त्वारक्षतिसदायेन वनेनैत्रपवनोद्भवं
 ॥ १३ ॥ भगवान्यवनः स्यानादृक्षानुच्चावचानपि ॥ पर्वतानां च शिखराण्याचालयति वेगवान् ॥ १४ ॥ शोषयत्येव पातालं वहन् गंधवहः शुचिः ॥ सरांसि सरि
 तश्चैव सागरांश्च तथैव च ॥ १५ ॥ संरक्षति त्वां पवनः सखित्वेन न संशयः ॥ तस्मात्त्वं बहुशाखोपि पर्णवान्युष्पवानपि ॥ १६ ॥ इदं चरमणीयं ते प्रतिभाति वनस्पते ॥
 यदि मे विहगास्ता रमंते मुदितास्त्वयि ॥ १७ ॥ एषां पृथक् समस्तानां श्रूयते मधुरस्वरः ॥ पुष्पसंमोदने काले वा शतां सुमनोहरं ॥ १८ ॥ तथे मेर्गाजितानागाः स्वयं
 थकुलशोभिताः ॥ घर्मात्तास्त्वां समासाद्य सुखं विदंति शाल्मले ॥ १९ ॥ तथैव मृगजातीभिरन्याभिरभिशोभसे ॥ तथा सर्वाधिवासैश्च शोभसे मे रुवद्भुम ॥ २० ॥
 तमेव शरणीकुर्यात् यदि नु वा कशूरतया तेन सह विरोधं करोति तदा कृत्स्नं स्वपरिग्रहं स्वयमेव त्यक्त्वा स्वात्ममात्रं रक्षेत् एतत्पवनशाल्मलसंवादाख्यायिकया दर्शयति अत्रापीत्यादिना ॥ ५ ॥ ६ ॥ नल्वः हस्तानां
 शतचतुष्टयं परीणाहः स्थूलत्वं वैपुल्यमितियावत् शेषं सुगमं ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥